

Saksbehandler: Liv Janne Dehlin

Referanser:

Saksdokumenter

Assembly Message (*vedlagt*)

Rapport nr. 5/06 **Estrid Hessellund og Sindre Eide**
Rapport fra deltakelse på Kirkenes Verdensråds generalforsamling,
Porto Alegre, Brasil, 13.-23.februar 2006 (*vedlagt*)

Artikkel i Dagen (*vedlagt*)

Pressemeldinger om generalforsamlingen fra Kirkeinfo (*vedlagt*)

Oppfølging av KVs generalforsamling

Sammendrag

Vedlagt følger noe stoff fra KVs generalforsamling. I tillegg viser vi til "Final Reports" utarbeidet av The Public Issues Committee. Disse rapportene kan dere finne på KVs hjemmeside på følgende link: <http://www.wcc-assembly.info/en/theme-issues/assembly-documents/plenary-presentations/committee-reports/public-issues-committee/final-report.html>.

En av disse rapportene (nr. 7) ligger vedlagt i sak MKR 11/06.1 om Muhammedkarikaturene.

Ellers vil noen av delegatene og øvrige deltakere på generalforsamlingen fra Den norske kirke være til stede på MKRs møte, og det vil bli muntlige rapporter fra noen av disse.

Det vil senere bli utarbeidet flere skriftlige rapporter fra generalforsamlingen som behandles på MKRs juni-møte.

Forslag til vedtak

Mellomkirkelig råd tar rapportene fra generalforsamlingen til orientering.

ASSEMBLY MESSAGE INVITES CHURCHES AND WORLD TO UNITE IN PRAYER FOR TRANSFORMATION

More articles and free photos at
www.wcc-assembly.info

The "Message" of the 9th Assembly is an invitation to prayer. In proposing the document for adoption, message committee moderator Wendy Evans explained that the message is neither a report nor an exhaustive listing of concerns, but that "the message reflects the heart of the Assembly".

Evans, a delegate from the United Church of Canada, is the only committee moderator in the category of "youth". The committee brought three drafts of the proposed message to plenary sessions of the assembly, collecting suggestions for textual changes on each occasion. The final version of the message was agreed by consensus on the afternoon of the last day of the meeting, Thursday 23 February.

This is the text of the official message:

**"God, in your Grace, Transform the World"
Message of the 9th Assembly
of the World Council of Churches:
An Invitation to Prayer**

Sisters and brothers, we greet you in Christ. As representatives of churches from all the world's regions, we gather in Porto Alegre, Brazil, meeting in the first decade of the third millennium, in the first assembly of the World Council of Churches held in Latin America. We have been invited here to join in a *feira da vida*, the feast of life. We are praying, reflecting on the scriptures, struggling and rejoicing together in our unity and diversity, and seeking to listen carefully to one another in the spirit of consensus.

Meeting in February 2006, we are made aware by Assembly participants of cries arising daily in their home countries and regions due to disasters, violent conflicts and conditions of oppression and suffering. Yet we are also empowered by God to bear witness to transformation in personal lives, churches, societies and the world as a whole.

Specific challenges and calls to action are being communicated to the churches and the world in the reports and decisions of the Assembly, such as: the quest for Christian unity; our mid-term call to recommitment to the Decade to Overcome Violence (2001-2010); discernment of prophetic and programmatic means to achieve global economic justice; engagement in inter-religious dialogue; full inter-generational participation of all women and men, and common statements addressing the churches and the world on public issues.

The theme of this Ninth Assembly is a prayer, "God, in your grace, transform the world". In prayer our hearts are transformed, and so we offer our message as prayer:

God of grace,
together we turn to you in prayer, for it is you who unite us:
you are the one God - Father, Son and Holy Spirit - in whom we believe,
you alone empower us for good,
you send us out across the earth in mission and service in the name of Christ.

We confess before you and all people:
We have been unworthy servants.
We have misused and abused the creation.
We have wounded one another by divisions everywhere.
We have often failed to take decisive action against environmental destruction,
poverty, racism, caste-ism, war and genocide.
We are not only victims but also perpetrators of violence.
In all this, we have fallen short as disciples of Jesus Christ
who in his incarnation came to save us and teach us how to love.
Forgive us, God, and teach us to forgive one another.

God, in your grace, transform the world.

God, hear the cries of all creation,
the cries of the waters, the air, the land and all living things;
the cries of all who are exploited, marginalized, abused and victimized,
all who are dispossessed and silenced, their humanity ignored,
all who suffer from any form of disease, from war
and from the crimes of the arrogant who hide from the truth,
distort memory and deny the possibility of reconciliation.
God, guide all in seats of authority towards decisions of moral integrity.

God, in your grace, transform the world.

We give thanks for your blessings and signs of hope that are already present in the world,
in people of all ages and in those who have gone before us in faith;
in movements to overcome violence in all its forms, not just for a decade but for always;
in the deep and open dialogues that have begun both within our own churches and with those of
other faiths in the search for mutual understanding and respect;
in all those working together for justice and peace -
both in exceptional circumstances and every day.
We thank you for the good news of Jesus Christ, and the assurance of resurrection.

God, in your grace, transform the world.

By the power and guidance of your Holy Spirit, O God,
may our prayers never be empty words
but an urgent response to your living Word -
in nonviolent direct action for positive change,
in bold, clear, specific acts of solidarity, liberation, healing and compassion,
readily sharing the good news of Jesus Christ.
Open our hearts to love and to see that all people are made in your image,
to care for creation and affirm life in all its wondrous diversity.

Transform us in the offering of ourselves so that we may be your partners in transformation
to strive for the full, visible unity of the one Church of Jesus Christ,
to become neighbours to all,
as we await with eager longing the full revelation of your rule
in the coming of a new heaven and a new earth.

*God, in your grace, transform the world. In the name of the Father, Son and Holy Spirit;
Amen.*

**Rapport fra deltakelse på Kirkenes Verdensråds generalforsamling,
Porto Alegre, Brasil, 13.-23.februar 2006.**

v. *Sindre Eide og Estrid Hessellund*

1. Bakgrunn

Som oppfølging av Global Contextual Hym&Song Workshop, august 2005 i Oslo, søkte vi om mulighet til å avholde en workshop på "Mutirão" (møtested, dugnadssted, kirketorg, mulighetenes marked), i samarbeid med Peter og Betty Arendt, Danmark, og Kirsti Guvsam, Samisk kirkeråd. Dette ble innvilget fra KVs mutirão-komiteé 1.9.2005. Senere bad vi om å få være med i Assembly-koret, som skulle synge ved åpnings- og morgengudstjenester hver dag på generalforsamlingen. Dette ble også innvilget. Reise og opphold ble for Sindres vedkommende finansiert via midler fra IKO/KN, og for Estrid via KUI. Kirsti var med i den offisielle norske delegasjonen.

Videre hadde Estrid (pva Mellomkirkelig råd) jobbet med oversettelse av hiv&aids-ressursheftet "Positiv" til engelsk. Dette ble med støtte fra UNAIDS trykket i 1000 eksemplarer hos vår partnerkirke IECLB i Brasil, og brakt til generalforsamlingen for distribusjon.

Det var dermed to naturlige agender for oss på generalforsamlingen: globalt gudstjenesteliv og hiv&aids.

2. Globalt gudstjenesteliv

Det hevdes at det ikke var økumeniske fellesgudstjenester i Porto Alegre. Det var ikke slik vi opplevde det. De daglige middagsgudstjenestene med nattverd ble arrangert av de forskjellige konfesjonsgruppene, men også morgen og kveldssamlingene i det store gudstjenesteteltet sentralt på området var å betrakte som gudstjenester.

Riktignok ble de kalt Morning og Evening Prayers og åpnings- og avslutningsgudstjenesten ble kalt Opening og Closing Prayers. Noen hevder at dette var et tilbakeskritt i forhold til Harare i 1998 hvor de samme samlingene ble betegnet med "worship". Men i innhold var det ingen forskjell. Så selv om man av hensyn til de ortodokse var tilbakeholdne med å kalle disse samlingene gudstjenester, ble de i høyeste grad opplevd som fellesgudstjenester. Og også på denne generalsforsamlingen er det ingen tvil om at det gudstjenestelige fellesskapet som ramme for hver dag, ble en livsnerve som ga dagene karakter og markerte enhet, felles tro og tilbedelse.

Hver morgensamling fulgte samme hovedmønster, den såkalt økumeniske gudstjenestelige ordo. Det var valgt et bestemt symbol til hver dag, som vann, såkorn etc – og både utsmykning, symbolhandlinger og valg av tekster og sanger bar preg av dette. Det var stor variasjon med hensyn til deltakere fra de forskjellige kontinenter og kirkesamfunn i løpet av uken – både som tekstlesere, forberedere, deltakere i prosesjoner,

forsangere etc. Liturgi og sanger var gjengitt i en bok som alle deltakerne fikk. I tillegg ble det hver dag delt ut ark med opplegg og bibeltekster på flere språk.

Kveldssamlingene ble arrangert av forskjellige grupper og kirkesamfunn, men på en slik måte at også disse fungerte som fellesgudstjenester.

Det sanglige og musikalske på gudstjenestene bar sterkt preg av at vi var i Latin Amerika. Men det var også et rikt innslag av sanger fra andre deler av verden. Ikke minst de forskjellige ortodokse tradisjoner var sterkt representert. Vi kunne ønsket oss noe mer fra Asia og fra Europa. Det var f.eks. bare en sang fra Skandinavia, en islandsk kveldssang. Forskjellen fra Harare var at det ble lagt mindre vekt på etnisitet og autensitet ved presentasjon av sangene. Riktignok slapp ikke minst de ortodokse til med innstudering av deres sanger, men svært ofte ble sanger fra andre tradisjoner innstudert med koret av den amerikanske hoveddirigenten uten at det ble vist den nødvendige respekt overfor sangenes opprinnelse og særpreg.

Som en del av det globale gudstjenesteliv og sanglige fellesskap inngikk også den workshop som vi (Kirsti Guvsam, Betty og Peter Arendt, Estrid og Sindre) hadde ansvar for: *"Global/Ecumenical Contextual Song and Music"*.

Bakgrunnen var det globale kontekstuelle salmeverkstedet som ble arrangert i Oslo i august 2005. Vi presenterte noen av sangene og problemstillingene herfra. Ved siden av presentasjon og innlæring av sanger ble det drøftet hva som er kriteriene for en kontekstuell salme og hvordan tidens utfordringer også er utfordringer både med hensyn til tema og tekster - og til musikk. Flere deltakere på verkstedet understreket viktigheten av bevisst teologiske og kontekstuell refleksjon i forhold til kirkens sang og musikk, ikke minst i en tid hvor globaliseringen ofte bidrar til at stedlige kulturelle uttrykk blir overkjørt av den musikalske masseindustriens flodbølge.

Ca 60 deltakere fra mange forskjellige land og kontinenter var med på verkstedet. Mange av dem salmediktere, komponister, musikere og folk som jobber med liturgi og salmer i sine kirker.

Som et resultat av fellesskapet mellom sangere og musikere i generalforsamlingens kor og i vår workshop ble det etablert et nettverk (pr. e-mail) av personer som ønsker å holde kontakt med hverandre og holde hverandre orientert om utgivelser, arrangementer etc.. Dette vil være et tjenelig redskap når det gjelder både utveksling og bevisstgjøring i forhold til globalt gudstjenesteliv, kirkemusikk og hymnologi i tiden som kommer.

Vi har fått mye med oss fra Porto Alegre, også av konkret materiale – sanger, bønner og andre liturgiske byggeklosser. Mye av dette vil bli bearbeidet med tanke på bruk i norsk sammenheng.

Andre verkstedsder med relasjon til spiritualitet og globalt gudstjenesteliv

Det var også flere andre verksteder på Mutirao som på forskjellige måter berørte spiritualitet og globalt gudstjenesteliv. Vi (en av oss eller begge) deltok på bl.a. følgende:

* Re-centering the Ecumenical Movement i Spirituality.

Et verksted med vekt på utveksling av erfaringer og opplevelser – og å finne veien videre sammen.

* Engaged Spirituality. Insights from the Iona Community, Scotland

Et verksted med god informasjon om Iona og samtale om Ionas verdier og særpreg – med relasjon til gudstjenestefornyelse og personlig spiritualitet.

* Transforming Secularized and Urbanized Societies – a "Younger" Perspective.

Friske vitnebyrd fra unge og debatt om hvorfor ungdom ikke søker til gamle kirkebygninger og tradisjonelle ritualer. Tankevekkende om å finne veien videre også når det gjelder spiritualitet og gudstjenesteliv i en sekularisert og urbanisert virkelighet.

Søndagsgudstjenesten i lokal menighet

Vi var invitert og deltok i gudstjenesten i en lokal menighet i Novo Hamburgo (ca 1 times kjørsel fra Porto Alegre) sammen med andre norske og karibiske deltakere. Per Oskar Kjølås holdt preken, og vi bidro med musikalske hilsener og gaveoverrekkelse fra Den norske kirke til denne vår "partner-kirke" i IECLB.

Menigheten hadde forberedt både gudstjeneste og gjestebud etterpå med særlig henblikk på de internasjonale gjester.

3. Hiv&aids

a. "Ecumenical conversations

Estrid deltok på de tre formiddagssamlinger "Ecumenical conversations" for delegater o.a. deltakere: "Overcoming Health Threats to Humanity in the Context of HIV & AIDS. (Ledelse: Dr. Maake Masango, SA, Ms. Phumzile Zondi-Mabizela, SA, Dr. Christoph Benn, Germany, Ms. Gracia Violeta Ross Quiroga, Bolivia, canon Gideon Byamugisha, Uganda).

Temaer: I. It's now or never: Glimpse of the current global situation of HIV & AIDS and the role of Churches. II Are we as part of the church making a difference? III Quo Vadis? Informerende og deltakende prosess, som bl.a. resulterte i et budskap som ble overlevert Message Committee: "Keep the promise: A call for recommitment by churches in response to HIV & AIDS". Bl.a. er det her formulert syv utfordringer til kirkene:

- Condemn stigma and discrimination
- Transform churches into open and accepting homes for people living with HIV and AIDS
- Provide greater and meaningful involvement of people living with HIV and AIDS in church life
- Call church leaders to account in relation to their commitments to respond to the epidemic
- Acknowledge the role of women in providing care to people living with HIV and AIDS, and their specific vulnerability to HIV and AIDS
- Prioritize the needs of orphans and vulnerable children
- Sharpen theological training and reflection to equip members to become effective in their responses to HIV and AIDS.

Dette siste punkt bør vi spesielt få på sakslisten i Norge.

Foreningen av religiøse ledere i Afrika, som lever med hiv&aids (ANERELA) spilte en viktig rolle i formidling av informasjon og utfordringer.

b. Andre hiv&aids workshops

Av ca 13 hiv&aids-relaterte workshops på Mutirão deltok Estrid på 6 (i tillegg til 2 andre med andre temaer).

Et vesentlig bidrag til fornyet tenkning omkring strategi for bekjempelse av hiv&aids bør fremheves. I stedet for den tradisjonelle A-B-C modellen (abstinence, being faithful, condom) lanserte ANERELA-medlemmer S-A-V-E modellen:

S: Safer practices (herunder A, B, C, safe blood, safe injection, viten om ens status mv)

A: Available medication/care/treatment

V: Voluntary counselling

E: Empowerment through education

Utfordringen om human sexuality ble også berørt flere ganger (et tradisjonelt tabu-felt for kirker).

Dette var en del av tematikken som ble presentert i Norden-Foccisa-workshoppen "One Body". Materialet er utarbeidet av en arbeidsgruppe i Zambia, Mosambique, Danmark og Norge, med Jan Bjarne Sødal (NKR) som prosjektleder og Estrid (bla.) med i den norske arbeidsgruppe. Dette materialet – teologiske refleksjoner om "The Inclusive Church", "Human Sexuality", "Images of God" + et tillegshefte med "Bible stories, Liturgies and Personal stories" var utgangspunkt for workshoppen med ca 70 deltakere.

Utfordringen for oss i Norge er å få materialet oversatt og lansert til bruk i norske menigheter – i løpet av høsten 2006, opp mot verdens aidsdag 1. desember. Videre å få hiv&aids på agendaen i forhold til teologisk utdanning i Norge.

"Positive"

På oppfordring av UNAIDS (Calle Almedahl) mai 2005 er ungdomsopplegget "Positiv" (om stempling, seksualitet, hiv&aids, global rettferd) blitt oversatt til engelsk, trykket i Brasil (på CEBI, den lutherske kirkes trykkeri) og brakt til Porto Alegre (1000 ex). Ca 400 hefter ble distribuert på Norden-Foccisa-standen og på ulike hiv&aids-workshops. Restopplaget er sendt med post til Norge til videre distribusjon, bl.a på Toronto-møtet i august 2006.

4. Annet

Bibeltimer, fellessamlinger, utstillinger/stands.

Vi fikk med oss et begrenset antall bibeltimer og fellessamlinger. Men bibeltimeopplegget for Mutirão-deltakere var variert og deltakende, ledet av Gerald West fra Sør-Afrika m. internasjonalt team.

Fellessamlingene var preget av mange ord og enetaler, med første del av "Overcoming violence"-presentasjonen (v. Tale Hungnes) som et hederlig unntak. (Kan overveie spørsmålet om en "Decade to overcome words" i KV-regi !)

Fellesområdet var preget av et variert utbud av stands og utstillinger, kafeer, salgsboder og opptredende kulturelle grupper.

For oss var Norden-Foccisa-standen et viktig møtested og samtalested for hiv&aids-interesserte deltakere og organisasjoner.

5. Generelle vurderinger

Dette var *Verdens-kirkemøte* (spesielt for delegatene, ca 700) og *Verdens-kirkedager* (spesielt for oss Mutirão-deltakere, ca 3000).

Vi sitter tilbake med en sterk og positiv opplevelse av nye person-møter og nettverksdannelser, som forhåpentlig kan styrke det fremtidige arbeid. Konkret har vi med hjem: ideer, informasjon, materiale til bearbeidelse, annen litteratur, e-mail adresser/personkontakter.

Vi spør oss om delegatene er gått glipp av en vesentlig del av denne generalforsamlingen ved ikke å kunne delta så aktivt i Mutirão-opplegget?

Videre er vi spente på, hvor hiv&aids-spørsmålene blir å finne på KVs agenda for fremtiden (de var synlige på Mutirão, men nesten usynlige på den offisielle dagsorden).

Takk til alle som har gitt oss muligheten til å delta!

Oslo, 2.3.2006

Gir råd om funksjonshemmede i kirke

– Vi er alle skapt i Guds bilde, men de kristne kirkene trenger å bli flinkere til å ta fulle konsekvenser av dette når det gjelder funksjonshemmedes plass i kirken.

i Brasil
Odd Sverre Hove
Sjefredaktør

Det sier Torill Edøy, rådgiver for de sentralkirkelige rådene i spørsmål som gjelder integrering av funksjonshemmede. Torill Edøy er selv funksjonshemmet og bruker av rullestol.

Dagen møter Torill Edøy mens hun deltar ved Verdenskirkerådets generalforsamling i Porto Alegre, Brasil. Tre-fire dager i forveien deltok hun dessuten ved VKs første Forhåndskonferanse om Funksjonshemmede i Kirken.

– Det som er så viktig, er at kirken må være «både alles kirke og en kirke for alle», sier Torill Edøy og låner ord fra Forhåndskonferansens programdokument: «A church of all, and for all».

Kirke for alle

Verdenskirkerådets Økumeniske Nettverk for Funksjonshemmede ble dannet i etterkant av forrige generalforsamling i Harare i 1998. I årene siden har nettverket blant annet arbeidet med det teologiske dokumentet «Alles kirke og en kirke for alle», som lå til grunn for Forhåndskonferansen om Funksjonshemmede i Kirken i februar i år.

– Utfordringen for kirken er å tenke grundigere gjennom

hva det vil si å være kirke og å være menneske i lys av funksjonshemmedes erfaringer, og det er å trekke konsekvensene av dette gjennom praktisk tilrettelegging, forkynnelse og utforming av kirkelige samværsformer. Kirken er utfullstendig dersom ikke alle deltar i den med sine gaver, sin kompetanse og sin livserfaring.

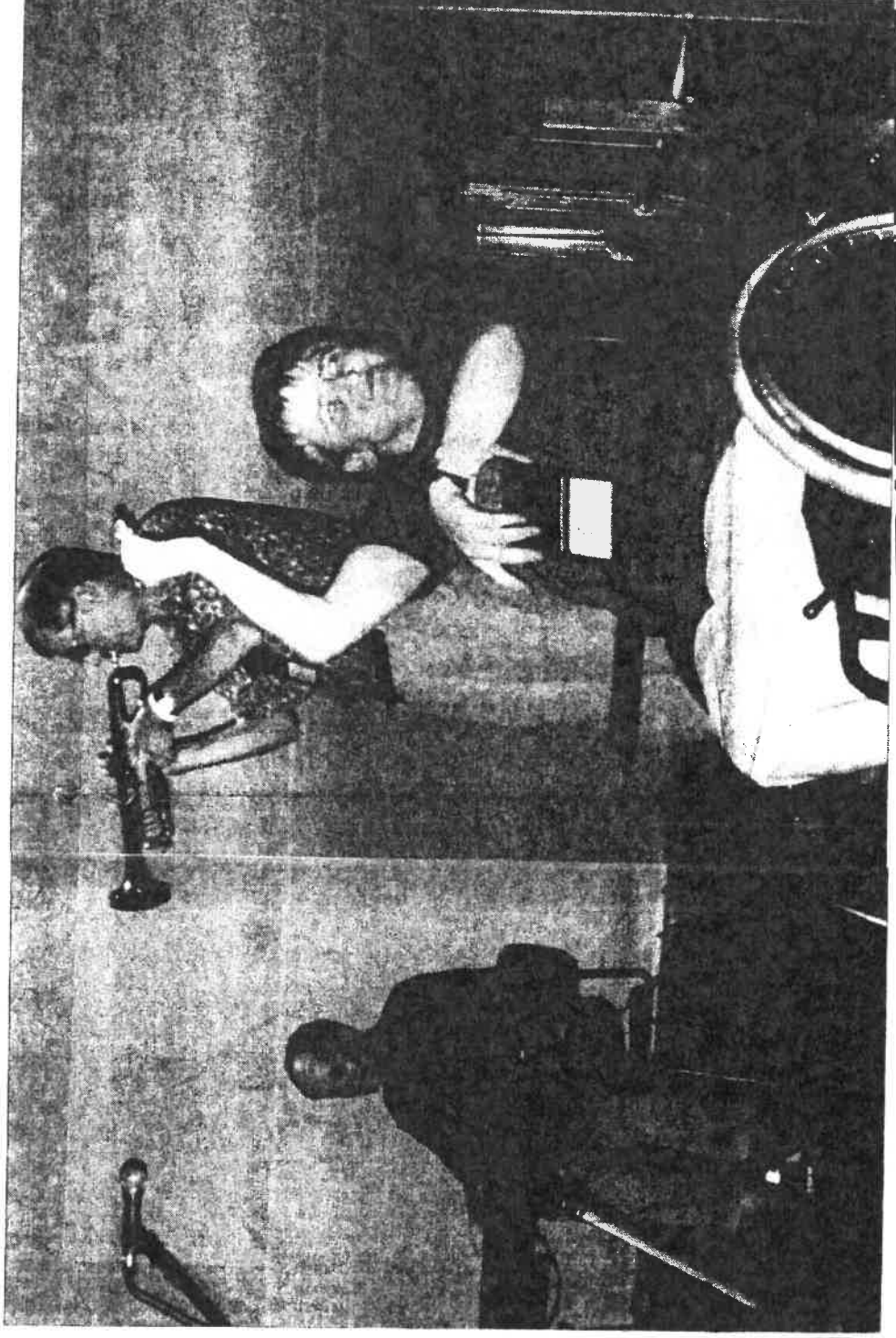
Må ofre litt

Under VK-møtene i Brasil er Torill Edøy imidlertid ikke alene som funksjonshemmet. På forhåndskonferansen var det 60 deltakere med de forskjellige formene for funksjonshemming og fra alle verdensdeler. Alle er deretter både synlige og aktive deltagere i det enorme etterfølgende generalforsamlingsarrangementet med over 4.000 kirkeutsendinger.

– Den store utfordringen for generalforsamlingen er om man greier å hente inn i den felles tenkingen de utfordringene som er kommet fra oss som deltok i Forhåndskonferansene, påminner Torill Edøy.

– Det var så mye viktig vi gikk igjennom! Det er kjekt å være med på generalforsamlingen, men også mye arbeid. Vi er her for å hjelpe hver vår nasjonale gruppe til å tenke integrert i det man sier, tenker og gjør om kirkelivet.

– Ikke minst når det gjelder ordvalg, språkbruk og

Uttrykksmåte er det viktig for kirkens folk å tenke våkent og bevisst. Kirkens folk forfaller så lett til en ekskluderende

de-mot-oss-tenkemåte i det som har med funksjonshemmede mennesker å gjøre. I stedet er det viktig å utforme selve språket inkluderende. For språket forhåndsdefinerer så mye av måten vi deretter tenker på.

LÆRERIKT: – Det har vært lærerikt og inspirerende å delta ved Verdenskirkerådets generalforsamling og Forhåndskonferanse i Porto Alegre, sier Torill Edøy. FOTO: ODD SVERRER HOVE

– Målet er at det som gjelder kirken og de funksjonshemmede ikke bare skal være en særinteresse, men en selvsagt og naturlig del av selve måten kristne kirker og forsamlingen tenker fellesskap, samfunn og relasjoner på.

Inspirerende

– Det har vært lærerikt og inspirerende å delta ved Verdenskirkerådets generalforsamling og Forhåndskonferanse i Porto Alegre, sier Torill Edøy på Dagens spørsmål etter en vurdering av de to konferansene.

– Når vi kommer sammen fra så mange ulike land og verdensdeler, lærer vi veldig mye av hverandre. Det er spennende å se at vi har ulik forståelse av hva det er å være funksjonshemmet. For enkelte er funksjonshemmingen en personlig tragedie. Andre ser seg selv som en variasjon av skaperverket. Teologien må møte begge disse behovene. Vår sårbarhet deler vi med

alle mennesker. Det er blant annet den som gjør oss menneskelige. Samtidig må vi vokte oss for å gjøre funksjonshemmede til ofre. Vi er ikke et tegn på Jesu lidelse, men på liv og håp.

– Når det gjelder konfesjons- og læreforskjellene mellom kirkene, har vi erfart at de ikke spiller noen rolle når vi møtes med felles problemer, erfaringer og gaver. I det tverrkirkelige fellesskapet møtes vi som kristne, ikke som baptister, lutheranere eller pinsevenner. Men det er forskjeller i hvordan kirkene inkluderer funksjonshemmede, og denne forskjellen kan også bunne i ulik teologi. Noen av deltagerne på konferansen føler at kirken med sin teologi bidrar til å holde dem ute av menighetsfellesskapet eller av sin ordinerte tjeneste. Andre har positive erfaringer og ser tegn på håp. Men når vi møtes, er det for å løse utfordringene sammen.

Torill Edøy har ikke alltid vært enig i alt som sies under de to konferansene. Men det er viktig å respektere andres

Kirken må være «både alles kirke og en kirke for alle».

TORILL EDØY

LIVSGLAD: – Vi er ikke et tegn på Jesu lidelse, men på liv og håp, sier Torill Edøy. FOTO: ODD SVERRE HOVE

syn når en er uenig.

– Hvis vi ikke kan det, kan vi heller ikke vente at andre skal respektere oss, fremholder hun. DAGEN

fakta:

En kirke for alle

► Akkurat som patriarken Jakob kjempet med Gud om natten (1 Mos 32), må også mange funksjonshemmede kjempe med Gud. Og akkurat som patriarken Jakob sier vi til Herren: «Jeg slipper deg ikke før du velsigner meg». (Fra: A Church of all, punkt 9).

► Ettersom det er Kristus som i Bibelen er det sanne gudsbildet, bor det i sentrum av kristen teologi en iboende kritikk av tenkning basert på vellykkethet, suksess, makt og perfeksjon, og en oppvurdering av svakhet, nedbruttethet og sårbarhet. (Fra: A Church of all, punkt 29).

► Både mennesker som selv er funksjonshemmede, og de som er familiemedlemmer, venner og støttepersoner, kan ha viktige ting å dele med kristne forsamlinger ut fra erfaringer med livet som funksjonshemmet. (Fra: A Church of all, punkt 54).

fredag 03. mar. 2006

KIRKEN.NO

 Print artikkel | Lukk vindu

Pressemeldinger

Kirkenes verdensråd skal gjøre mindre, men gjøre det bedre

Nyvalgt leder av Kirkenes verdensråds sentralkomite, Walter Altmann (til venstre) sammen med KVs generalsekretær Samuel Kobia.

03.03.2006

- Kirkenes verdensråd (KV) skal gjøre mindre, men det KV gjør, skal gjøres bedre, sier nyvalgt leder av Kirkenes verdensråds sentralkomite Walter Altmann. Den lutherske teologen fra Brasil ble valg til øverste leder i organisasjonen på KVs generalforsamling i Porto Alegre, Brasil i februar. Prost Ingrid Vad Nilsen er Den norske kirkes nye medlem i sentralkomiteen.

Walter Altmann er president i Den Evangelisk lutherske kirken i Brasil. Den norske kirke undertegnet i 2003 en samarbeidsavtale med denne kirken. Altmann overtar formannsvervet i KV etter Aram I som har ledet organisasjonens sentralkomite siden 1991.

Ingrid Vad Nilsen (bildet) som ledet Den norske kirkes offisielle delegasjon til KVs generalforsamling, overtar etter prost Trond Bakkevig som ett av 150 medlemmer i KVs sentralkomite. Vad Nilsen som også er valgt leder av Mellomkirkelig råd for Den norske kirke, ser medlemskapet i sentralkomiteen som en viktig posisjon for å påvirke KVs videre utvikling.

Vitaliseringsbehov i KV

- Forarbeidene til generalforsamlingen gir et godt bilde av hva som må gjøres for å vitalisere organisasjonen. Mye handler om vilje og evne til å modernisere en gammel organisasjon som har gått seg litt fast i gamle spor. Vi vet hvor vanskelig det kan være innenfor vår egen kultur. Når endringer skal gjøres i en global organisasjon, sier det seg selv at dette byr på store utfordringer. Det handler om å blankpusse visjonen og finne arbeidsoppgaver som hjelper oss å nå de målene vi har for arbeidet. I tillegg handler det om å ta i bruk nye metoder og ny teknologi som gjør oss i stand til å arbeide i nettverk

og opprettholde kontakt og samarbeid på billigere måter enn før, sier Ingrid Vad Nilsen.

Organisasjonen Kirkenes verdensråd har siden 1999 hatt et inntektstap på 30 %. Den kraftige slankeprosessen KV har vært gjennom kan ses som at KV er offer for sin egen suksess. Ingrid Vad Nilsen forklarer dette slik:

- Da KV ble etablert, var det den eneste av sitt slag og utgjorde en av få arenaer for kirkene over landegrensene, med unntak av bilaterale misjonsforbindelser. I dag er dette bildet helt annerledes. I Norge har vi f.eks. et nasjonalt økumenisk råd med bredere deltakelse enn KV. De ulike verdensdeler har også sine kirkelige organer. I tillegg har vi fått en flora av kirkelige nødhjelpsorganisasjoner som etablerer egne nettverk på tvers av andre organisasjoner. Virksomhet som tidligere foregikk i KV-regi, er nå overtatt av regionale økumeniske organer. Alt dette er bra, men det fører til at KV må nyorientere seg, sier Vad Nilsen og legger til:

- KV må ikke forsøke å konkurrere med regionale samarbeidsorganer om oppmerksomhet, men mer bevisst utnytte sin koordinatorrolle. Rollen som koordinator gjør kanskje KV mindre profilert, men behovet for organisasjonen avtar ikke. Nå gjelder det å se hva KV kan være best på, sier Vad Nilsen. Hun peker på to satsingsområder:

Fokus på nettverksfunksjonen

- KV må prioritere sin nettverksfunksjon innen enhetsarbeidet fram mot en synlig enhet blant kirkene og den globale religionsdialogen som i dag både inkluderer teologi og politikk. Ut over dette, må KV lære seg å arbeide sammen med andre aktører på en slik måte at vi får mest mulig ut av de ressurser vi til sammen rår over, sier hun.

Fra generalforsamlingen kom det flere utfordringer til medlemskirkene. Ingrid Vad Nilsen løfter fram disse:

- Vi er bedt om å svare på en rekke spørsmål om vårt forhold til andre kirker. Vi ønsker også å fortsatt arbeide med spørsmål omkring globalisering og økonomisk rettferdighet. I tillegg ønsker vi å bidra med våre erfaringer med Ungdommens kirkemøte når KV nå skal etablere en ungdomsstruktur.

Kirkenes verdensråds generalforsamling i Porto Alegre, Brasil, var den niende i organisasjonens 58 årige historie. Mer enn 4000 mennesker deltok, inkludert de 691 offisielle delegatene fra KVs 348 medlemskirker. Medlemskirkene omfatter 450 millioner kirkemedlemmer i over 100 land. Temaet for generalforsamlingen var "Gud, i din nåde, omskap verden".

En bønn om forandring

Det offisielle budskapet generalforsamlingen har sendt til medlemskirkene er utformet som en invitasjon til bønn om forandring. Her er budskapet slik det ble vedtatt på generalforsamlingens siste dag 23. februar:

"God, in your Grace, Transform the World" ***An Invitation to Prayer***

Sisters and brothers, we greet you in Christ. As representatives of churches from all the world's regions, we gather in Porto Alegre, Brazil, meeting in the first decade of the third millennium, in the first assembly of the World Council of Churches held in Latin America. We have been invited here to join in a festa da vida, the feast of life. We are praying, reflecting on the scriptures, struggling and rejoicing together in our unity and diversity, and seeking to listen carefully to one another in the spirit of consensus.

Meeting in February 2006, we are made aware by Assembly participants of cries arising daily in their home countries and regions due to disasters, violent conflicts and conditions of oppression and suffering. Yet we are also empowered by God to bear witness to transformation in personal lives, churches, societies and the world as a whole.

Specific challenges and calls to action are being communicated to the churches and the world in the reports and decisions of the Assembly, such as: the quest for Christian unity; our mid-term call to recommitment to the Decade to Overcome Violence (2001-2010); discernment of prophetic and programmatic means to achieve global economic justice; engagement in inter-religious dialogue; full inter-generational participation of all women and men, and common statements addressing the churches and the world on public issues.

The theme of this Ninth Assembly is a prayer, "God, in your grace, transform the world". In prayer our hearts are transformed, and so we offer our message as prayer:

*God of grace,
together we turn to you in prayer, for it is you who unite us:
you are the one God - Father, Son and Holy Spirit - in whom we believe,
you alone empower us for good,
you send us out across the earth in mission and service in the name of Christ.*

*We confess before you and all people:
We have been unworthy servants.
We have misused and abused the creation.
We have wounded one another by divisions everywhere.
We have often failed to take decisive action against environmental destruction, poverty, racism, caste-ism, war and genocide.
We are not only victims but also perpetrators of violence.
In all this, we have fallen short as disciples of Jesus Christ
who in his incarnation came to save us and teach us how to love.
Forgive us, God, and teach us to forgive one another.*

God, in your grace, transform the world.

*God, hear the cries of all creation,
the cries of the waters, the air, the land and all living things;
the cries of all who are exploited, marginalized, abused and victimized,
all who are dispossessed and silenced, their humanity ignored,
all who suffer from any form of disease, from war
and from the crimes of the arrogant who hide from the truth,
distort memory and deny the possibility of reconciliation.
God, guide all in seats of authority towards decisions of moral integrity.*

God, in your grace, transform the world.

*We give thanks for your blessings and signs of hope that are already present in the world,
in people of all ages and in those who have gone before us in faith;
in movements to overcome violence in all its forms, not just for a decade but for always;
in the deep and open dialogues that have begun both within our own churches and with those of
other faiths in the search for mutual understanding and respect;
in all those working together for justice and peace -
both in exceptional circumstances and every day.
We thank you for the good news of Jesus Christ, and the assurance of resurrection.*

God, in your grace, transform the world.

*By the power and guidance of your Holy Spirit, O God,
may our prayers never be empty words
but an urgent response to your living Word -
in nonviolent direct action for positive change,
in bold, clear, specific acts of solidarity, liberation, healing and compassion,
readily sharing the good news of Jesus Christ.
Open our hearts to love and to see that all people are made in your image,
to care for creation and affirm life in all its wondrous diversity.*

*Transform us in the offering of ourselves so that we may be your partners in transformation
to strive for the full, visible unity of the one Church of Jesus Christ,
to become neighbours to all,
as we await with eager longing the full revelation of your rule
in the coming of a new heaven and a new earth.*

*God, in your grace, transform the world. In the name of the Father, Son and Holy Spirit;
Amen.*

Aktuelle linker:

- Se nettsidene til Kirkenes verdensråds generalforsamling 2006
- Se annet stoff fra Kirkens informasjonstjeneste om KVs generalforsamling

lørdag 18. feb. 2006

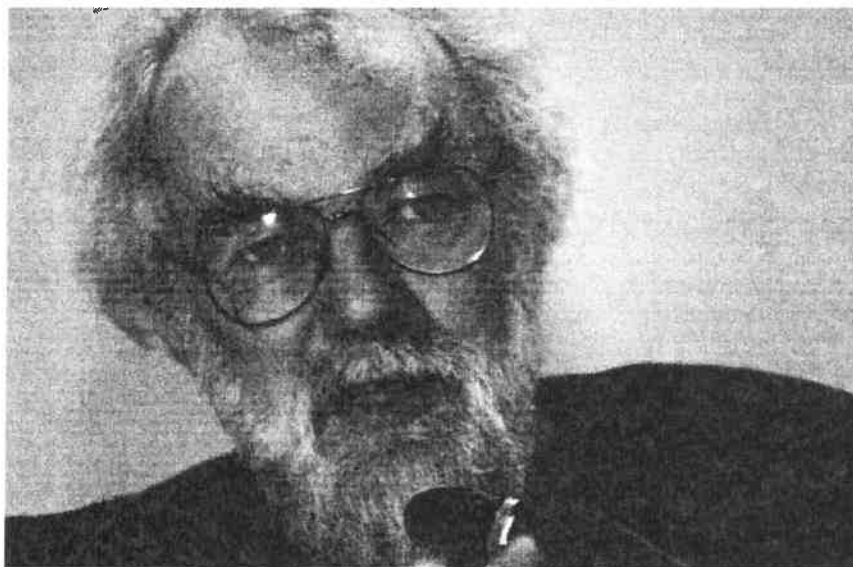

KIRKEN.NO

 Print artikkel | Lukk vindu

Pressemeldinger

- I flertall eller mindretall - kirken skal ikke delta i en religionskonkurranse

Erkebiskopen av Canterbury talte om kristen identitet og religiøs pluralisme på KVs generalforsamling. (Foto: WCC)

18.02.2006

- Mange samfunn med en ikke-kristen majoritet ser på kristne som en trussel, eller i det minste som uttrykk for en bestemt geopolitisk agenda, (linket til USA eller Vesten generelt). At kristne minoriteter lider på grunn av dette er noe Kirkenes verdensråd må rette oppmerksomhet mot, sa erkebiskop Dr. Rowan Williams til Kirkenes verdensråds generalforsamling 17. februar.

Den anglikanske kirkes overhode, erkebiskopen av Canterbury, var invitert til KVs generalforsamling i Porto Alegre, Brasil for å tale om kristen identitet og religiøs pluralisme. Rundt hans hals hang for anledningen et kors han hadde mottatt fra en kristen menighet i Teheran. Også på den måten pekte han på problemene mange kristne opplever i samfunn der kristne er minoriteter.

Han sa at videre at der kristne er i flertall er det kirkenes oppgave å være solidariske med de som ikke deler flertallets tro. - Det er en kristenplikt å sørge for at ikke-kristne stemmer blir hørt, sa han.

Dr. Rowan Williams ba de 2000 tilhørerne om å definere sin kristne identitet på denne måten: - Kristen identitet er å høre til på det sted Jesus vil ha oss, sa erkebiskopen av Canterbury.

Prost Ingrid Vad Nilsen (bildet) som leder Den norske kirkes delegasjon på Kirkenes verdensråds generalforsamling, gir full støtte til erkebiskop Williams.

- Blant medlemskirkene i KV finnes både mektige flertallskirker og utsatte minoritetskirker. Derfor har KV en unik rolle som initiativtaker til religionsdialogen på globalt nivå. Å sørge møteplasser for grupper som ikke har andre arenaer å møtes på, er KVs viktigste oppgave, sier Ingrid Vad Nilsen.

Kristen identitet

Erkebiskopens tale dreide seg om nødvendigheten av, og risikoen ved, dialog religionene imellom. Han tok utgangspunkt at forholdet religionene mellom for kirken aldri må ses som et konkurranseforhold.

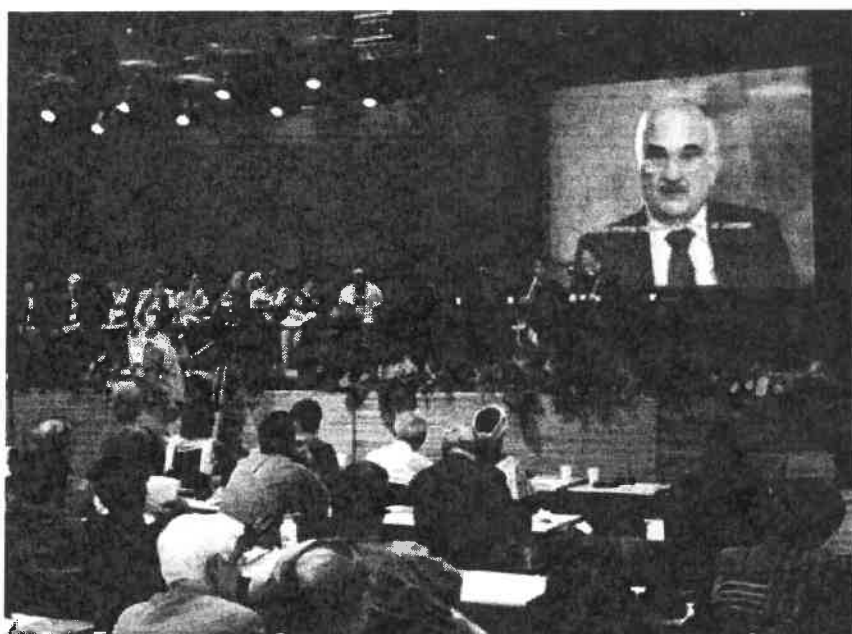

- Kristen tro hevder ikke først å fremst å tilby det beste tenkesettet. Ved å være der Kristus er kan vi leve så nær Gud at verken engstelser eller feiltrinn bryter Guds løfter til oss. Der kan vi leve i en gjensidig forståelse som gjør at konflikter og uoverensstemmelser ikke leder oss til vold og ønske om å skade hverandre, sa Williams.

Han advarte mot forsøk på å konstruere en kristen identitet ut fra prinsipper og idealer. - Da ender man fort opp med noe helt annet enn det Skriften kaller "å være i Kristus", påpekte han.

Erkebiskopen var opptatt av at dyder som trofasthet og hengivelse er viktige elementer i den kristnes identitet. Han understreket at kristnes tillitsfullhet overfor mennesker av annen tro utfordrer til noe annet enn en innstilling der kristne skal overbevise andre om hvor de tar feil:

- Hva er det de andre ser? Kan det de ser bli en del av min verden? Slike spørsmål kan bare besvares gjennom tillit, - det vil si ved at vi blir værende sammen. Å arbeide side om side med mennesker fra andre trosretninger er ikke et påfunn fra moderne liberalere som ønsker å slå av på det enestående ved Jesus Kristus. Det er en nødvendighet som følger av at vi skal være der Han er, sa Williams.

Prins El Hassan bin Talal fra Jordan var den muslimske røsten på fredagens sesjonen under KVs generalforsamling. Han talte via en forhåndsinnspilt video.

Muslimsk røst

Prins El Hassan bin Talal fra Jordan var den muslimske røsten på fredagens sesjonen under KVs generalforsamling. Han er leder for World Conference of Religions for Peace (WCRP) der tidligere Oslo-biskop Gunnar Stålsett deltar aktivt gjennom det europeiske samtaleorganet for religiøse ledere.

Prins El Hassan bin Talal som talte via en forhåndsinnspilt video, utfordret forsamlingen til å søke etter rammer for håndtering av uenighet.

- Kan vi akseptere at skråsikkerhet skaper skiller og at vi kan forenes midt i mangfoldet? Det å ta ansvar for egne ord og handlinger er det som gjør det mulig å fremme respekten for hverandre, sa bin Talal.

- Jeg ønsker et internasjonalt initiativ som kan lede til enighet om visse regler for fredlig sameksistens, sa han og talte om "fredens lov" som alternativ til diskriminering og fremmedfrykt. Han refererte spesielt til regionen i det vestlige Asia.

Prinsen pekte på at de ulike religiøse fellesskap fortsatt er dårlig informert om hverandre, til tross for økende mulighet for kommunikasjon.

- Slik jeg ser det er kunnskap om de andre avgjørende. Tillit og gjensidig sikkerhet kan bare bygges der hvor en ikke-voldelig moral kombineres med trygghet på at vi kan stole på hverandre, sa han. (Kirkens informasjonstjeneste)

Se nettsidene til Kirkenes verdensråds generalforsamling her

Hent hele talen til Erkebiskopen av Canterbury her (engelsk)

lørdag 18. feb. 2006

Print artikkel | Lukk vindu

Pressemeldinger - For dårlig KV-analyse av økonomisk urettferdighet

Harald Gundersen, delegat til Kirkenes verdensråds generalforsamling i Porto Alegre, Brasil, fremfører kritikk av det såkalte AGAPE-dokumentet om global økonomisk urett.

18.02.2006

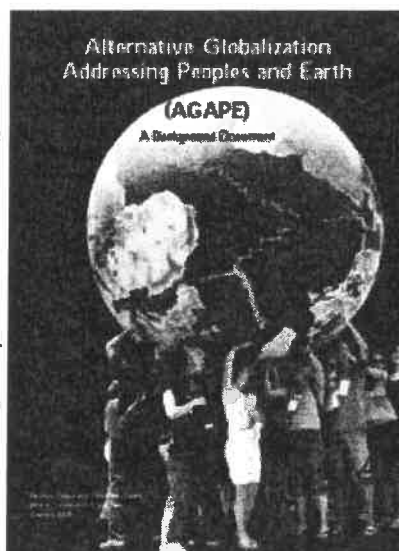
Den norske delegasjonen på Kirkenes verdenråds (KV) generalforsamling kritiserer KVs analyse av årsakene til global økonomisk urettferdighet.

Dokumentet "AGAPE - A call to love and action" som forelå før generalforsamlingen i Kirkenes verdensråd (14.-23. februar), skapte kraftig engasjement i blant delegatene i Porto Alegre, Brasil torsdag. Det såkalte AGAPE-dokumentet er resultatet av KVs arbeid med økonomisk rettferdighet, fattigdomsbekjempelse og konsekvensene av globaliseringen.

Kritikken av dokumentet fra flere delegasjoner og usikkerhet rundt dokumentets status, gjorde det nødvendig med en åpen samtale i plenum lørdag også. Der presenterte den norske delegasjonen sin kritikk.

- For å oppnå innflytelse trenger KV dype og kvalifiserte analyser av årsakene til økonomisk urettferdighet. Dessverre gir AGAPE-dokumentet oss alvorlige forenklinger og et ideologisk språk som KVs medlemskirker ikke trenger for å samle seg om konkrete og konstruktive tiltak, sa delegat Harald Gundersen som presenterte den norske kritikken. Han trakk fram dokumentets omtale av Verdens handelsorganisasjon (WTO) som et eksempel:

- Det er ikke WTO selv som påtvinger mange av medlemslandene liberalisering. Nei, det er de mektigste landene som på denne måten bruker WTO. Derfor er ikke problemet at WTO gir et multilateralt regelverk for verdenshandelen, men heller den aggressive politikken mange av OECD-landene fører, sa Gundersen. Han la til at AGAPE-dokumentets forenklinger og retorikk kan skape problemer for KVs dialog med organer som WTO.

Økt oppmerksomhet mot urett

Økonomisk, sosial og politisk urett har vært sentrale tema for organisasjonens arbeid i hele KVs snart 60-årige historie. Den norske KV-delegasjonen kaller den voksende kløften mellom fattige og rike for vår tids største forbrytelse mot menneskeheten og mener at KV må ha økt oppmerksomhet mot hva kirkene kan gjøre for å endre utviklingen.

Tidligere generalforsamlinger har fokusert liknende temaer ved å lage temaformuleringer preget av politiske slagord. Årets tema lyder slik: "Gud, i din nåde, omskap verden"

Årets generalforsamling foregår i samme by som det første World Social Forum ble arrangert i (2001). Dette nevnes av flere og den tyske biskopen Wolfgang Huber sa det slik:

- Vi er oppmuntret av at bevegelser som samles til World Social Forum gir positive og konstruktive meldinger om at det finnes alternativer til dagens globale økonomiske urettferdighet.

Den lokal metodistpastoren fra Porto Alegre, Nancy Cardoso Pereira, ba kirkene knuse auraen av uforanderlighet ved tingenes tilstand:

- Hvem kan fordømme og knuse illusjonen om at økonomiske systemer er naturgitte og evige? spurte hun.

Brasils president, populært tiltalt som "Lula", talte til Kirkenes verdensråds generalforsamling i Porto Alegre i det sørlige Brasil fredag 17. februar.

"Lula" på besøk

Brasils president Luiz Inácio "Lula" da Silva, besøkte Kirkenes verdensråds generalforsamling 17. februar. Hans halvtimelange tale til de 2-3000 tilhørerne innholdt mange suksesshistorier om hva hans regjering har fått gjort på de tre årene de har sittet med makten. Han sa at det viktigste for ham som president er å fremme solidariteten mennesker og nasjoner imellom.

President "Lula" takket Kirkenes verdensråd for å anstrenge seg for en fredeligere verden. Med henvisning til tiden med totalitært regime i Brasil, fortalte han at KV hadde vært viktig for mange brasilianere på 1970 og -80-tallet:

- Vi så at KV gav mer enn moralsk og åndelig støtte. Dere viste aktiv solidaritet og effektiv støtte som ga oss ny tro på vår kamp for frihet og verdighet, sa presidenten.

Bidro til diktaturets fall

Prost Trond Bakkevig som er Den norske kirkes medlem i KVs sentralkomite og derfor også deltar på generalforsamlingen, forteller at KV på 80-tallet bidro til å fjerne Brasils militærdiktatur:

- I 1985 ble det offentliggjort en rapport som het "Brasil - nunca mais" - "Brasil - aldri mer". Der fantes opplysninger om torturmetoder, torturister og rettssakene mot politiske fanger. Den bidro til at generalenes diktatur ble diskreditert. I to år lå rapporten på bestselgerlistene. Boken var resultatet av en hemmelig bearbeidelse av arkivmateriale. Dette var skaffet til veie i et samarbeid mellom kirkelige representanter og advokatene til de politiske fangene.

Det var bare fem personer, i Brasil og Genève, som hadde oversikt over det som skjedde. På norsk

side var det først i ettertid vi fikk vite at Kirkenes verdensråd hadde vært med å finansiere dette, forteller Bakkevig. Han sier at dette er ett av mange eksempler på Kirkenes verdensråds arbeid i Latin-Amerika i den tiden generalene og diktatorene regjerte. (Kirkens informasjonstjeneste)

Se nettsidene til Kirkenes verdensråds niende generalforsamling

AGAPE-dokumentet finnes her

Tips en bekjent:

Send til følgende e-post adr.:

Ditt navn:

Melding til mottaker:

Send nyhet

Lukk vindu

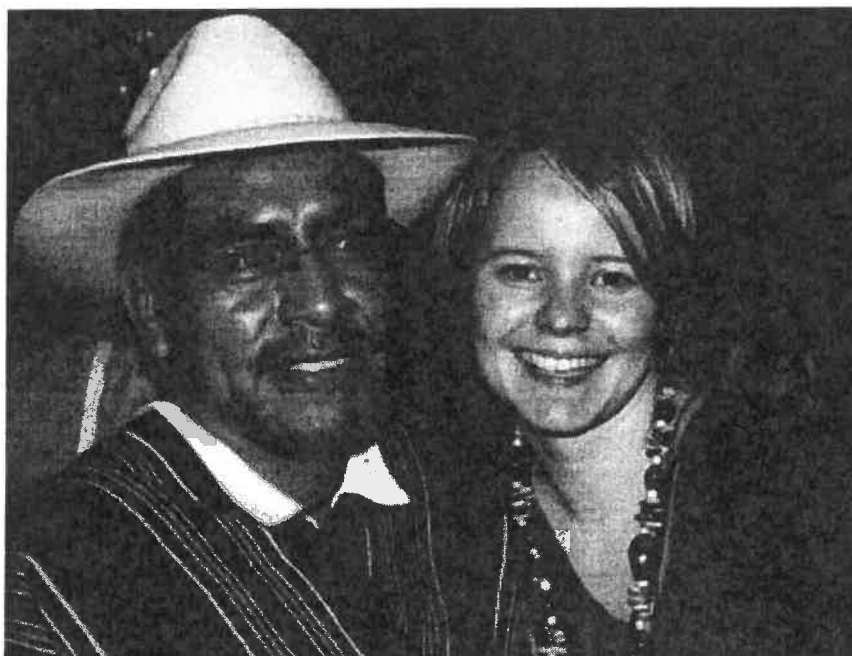

Lørdag 18. feb. 2006

 Print artikkel | Lukk vindu

Pressemeldinger

Urfolk utfordrer Kirkenes verdensråd

Delegat til Kirkenes verdensråds generalforsamling i Porto Alegre, Brasil Kirsti Guvsam sammen med en representant for Bolivias urfolk

17.02.2006

- Urfolks forhold til naturen er utfordrende for moderne mennesker, - og også for kirken. Urfolk ser på naturen som et subjekt, ikke som et objekt vi kan utnytte som vi vil.

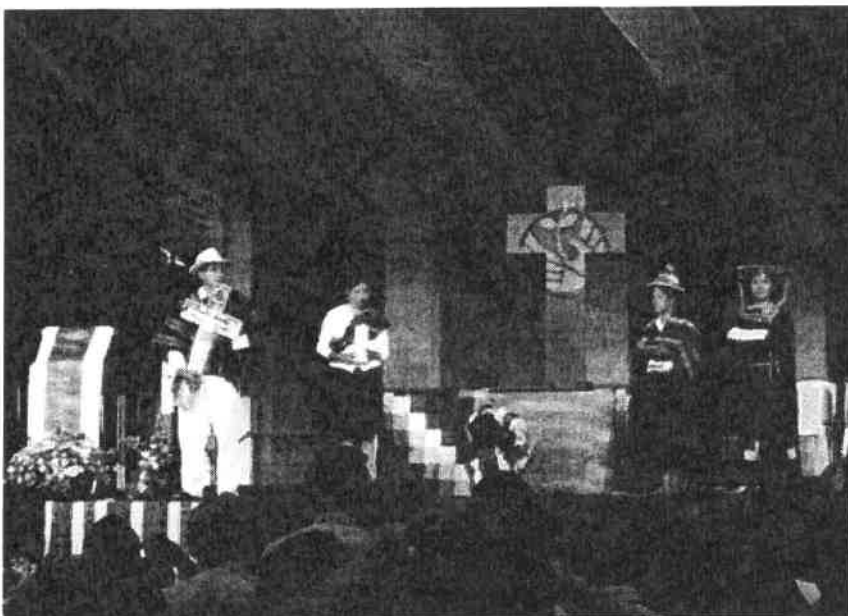
Dette sier samiske Kirsti Guvsam som er med i Den norske kirkes delegasjon til Kirkenes verdensråds generalforsamling (KV) i Porto Alegre, Brasil, 14.-23. februar. Biskop i Nord-Hålogaland, Per Oskar Kjølås er også blant de fire i delegasjonen fra Den norske kirke. Han har lang erfaring fra samisk kirkeliv og er blant annet biskopenes representant i Samisk kirkeråd. Kjølås er enig med Guvsam i at kirken har noe å lære av urfolks spiritualitet:

- Vi begynner å oppdage konsekvensene av at begrepet "hellig" har mistet praktisk betydning. Det ser vi ikke bare når noen misbruker ytringsfriheten til å krenke menneskers gudstro. Også i vårt forhold til naturen kan man få inntrykk av at all ærefrykt har blitt borte. Vi har kanskje noe viktig å lære av naturfolkene forestillinger om det hellige ved naturen, sier biskop Kjølås.

Redningsaksjon for urfolks språk

En egen kirkelig urfolkskonferanse ble arrangert i tilknytning til KVs generalforsamling. Fra den konferansen som samlet omkring 50 urfolksrepresentanter, ble det oversendt en uttalelse til generalforsamlingen. Her fokuseres det blant annet på at urfolk er de første som registrerer at naturen ødelegges. Men uttalelsen er særlig opptatt av truslene mot urfolks språk. I dokumentet hevdes det at det forsvinner gjennomsnittlig ett urfolksspråk annenhver uke.

- Vi må reagere raskt dersom våre opprinnelige røster ikke skal forstumme, heter det. Utfordringen rettes til verdens kirker: - Kirkene har historisk bidratt til å undertrykke urfolks språk. Nå må kirkene gjøre noe for å redde og styrke våre språk, skriver urfolksrepresentantene.

Fra en gudstjeneste under Kirkenes verdensråds generalforsamling i Porto Alegre, Brasil. Gudstjenesten var forberedt og ledet av Metodistkirken i Bolivia som er ett av to land med urfolk som majoritetsbefolkning.

Ute av øyet - ute av sinn

Uttalelsen fra urfolkskonferansen bærer tittelen "Transformation from within" ("Forvandling innenfra"). Ett av punktene i dokumentet er et krav om at KVs kontor for urfolksspørsmål må flyttes tilbake til KVs hovedkontor i Geneve. For tre år siden ble kontoret flyttet fra Geneve til La Paz i Bolivia.

- Jeg støtter dette kravet fra urfolksrepresentantene samlet her i Porto Alegre. For ledelsen ved KV-kontoret i Geneve er det fare for at flyttingen har hatt en viss "ute av øye - ute av sinn"-effekt, tror biskop Kjølås.

Ikke bare sett, men også hørt

- Det er ikke fort gjort å integrere et urfolksperspektiv i organisasjonen Kirkenes verdensråd. KV har arbeidet med urfolksspørsmål i mange år og har hatt et eget urfolkskontor siden 1995. Mange urfolksrepresentanter har en følelse av at de nok blir sett, - blant annet på grunn av iøynefallende klesdrakt. Men det vi ønsker er å bli hørt. Dersom KV i fremtiden skal begynne å lytte til det urfolk har å bidra med, må det skje en forvandling innenfra, sier Guvsam.

Derfor arbeider den norske delegasjonen på KVs generalforsamling med å argumentere for bedre urfolksrepresentasjon i KVs organer. Blant de 691 delegatene som i disse dager er samlet til generalforsamling, finnes kun 13 urfolksrepresentanter.

- KV må anstrenge seg mer for å få medlemskirkene til å ta sine forpliktelser overfor urfolk alvorlig. Mange kirker gjør dessverre lite for å sørge for at ulike folkegrupper blir representert i delegasjoner til slike møter som dette, sier Kirsti Guvsam.

Urfolkskonferanse i Karasjok

Line Merethe Skum (på bildet sammen med leder av KVs urfolkskontor, Eugenio Poma) som er rådgiver i Samisk kirkeråd, har bred erfaring fra internasjonalt kirkelig urfolksarbeid. Hun arbeider aktivt under møtet i Porto Alegre med å mobilisere unge urfolksrepresentanter til å påta seg ansvar. Samtidig driver hun lobbyvirksomhet for å overbevise generalforsamlingens delegater om betydningen av økt urfolksrepresentasjon. Hun forteller at utsendinger fra den lutherske kirkefamilien i år skal samles til urfolkskonferanse i Karasjok:

- Det lutherske verdensforbund (LVF) inviterer sammen med de samiske kirkerådene i Norge og Sverige til drøftinger av hvordan LVF kan styrke sitt engasjement for urfolks plass i medlemskirkene. Arrangementet er lagt til Karasjok i september, og jeg gleder meg allerede, sier Skum. (Kirkens informasjonstjeneste)

lørdag 18. feb. 2006

 Print artikkel | Lukk vindu

Pressemeldinger

Kofi Annan i hilsen til KVs generalforsamling: - Vi trenger slike som dere

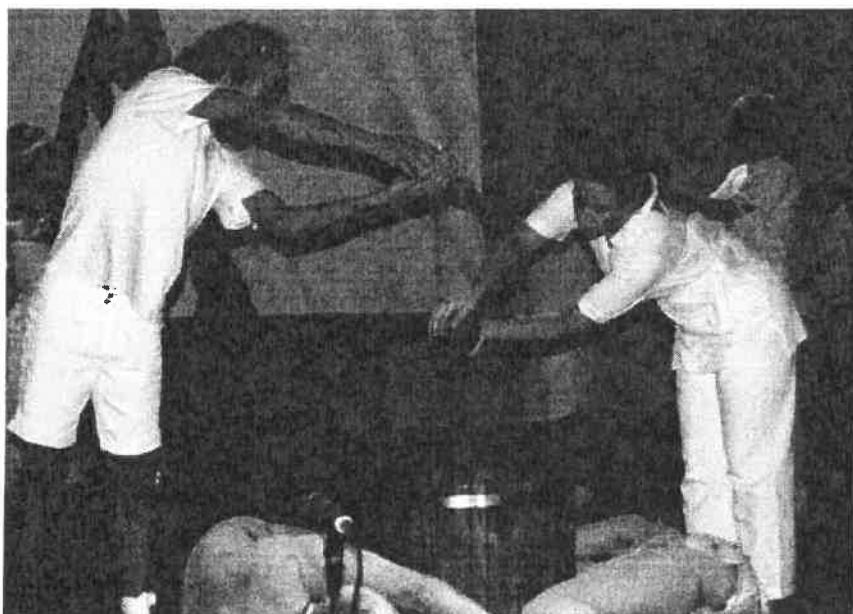
Fra plenumssalen ved det katolske universitetet i Porto Alegre, Brasil, der Kirkenes verdensråds niende generalforsamling finner sted 14.-23. februar.

16.02.2006

- Mer enn noen gang trenger FN mennesker av tro, - slike som dere. Derfor er jeg glad for å kunne bingne en hilsen til Kirkenes verdensråds niende generalforsamling. Når dere ber for FN håper jeg dere ber om at dette uunnværlige redskapet skal være effektivt uansett hvilke utfordringer og kriser som møter oss.

Dette skriver FNs generalsekretær Kofi A. Annan i en hilsen til den pågående generalforsamlingen i Kirkenes verdensråd. Ved starten av generalforsamlingen som finner sted i Porto Alegre i det sørlige Brasil, 14.-23. februar, ble likhetstrekkene mellom FN og KV og disse verdensorganisasjonenes felles historie, tydelige.

Fra generalforsamlingen vil det neste uke komme en rekke uttalelser. Blant annet en om reformprosessen i FN. I utkastet til uttalelse påpekes blant annet at troens folk var aktive i utformingen av den visjonen som lå til grunn ved FNs grunnleggelse i 1945. Uttalelsesutkastet tar utgangspunkt i at effektene av globalisering og den kalde krigens avslutning stiller nye krav til FN. Et dilemma for FN er at når det fokuseres på at globale utfordringer krever globalt samarbeid, opplever mange stater at dette kravet truer deres integritet. På mange måter preges KV av en liknende dynamikk. Det kom klart fram i talene til KVs valgte leder Aram I og generalsekretær Samuel Kobia onsdag.

Jord og vann fra ulike verdensdeler ble blandet da Kirkenes verdensråds generalforsamling åpnet i Porto Alegre, Brasil, 14. februar. Åpningsseremonien understreket helheten og sammenhengen i skaperverket og at Guds plan med skaperverket er fellesskap.

Etterlysning av visjonær ungdom

Temaet for generalforsamlingen i Brasil er "Gud, i din nåde, omskap verden." De to lederens ordrike taler fokuserte ikke minst på behovet for å omskape KV. De seneste 10-15 årene har det i KV pågått en omfattende restrukturering styrt av budsjettkutt og ulike oppfatninger om organisasjonens identitet. I dette terrenget etterlyser KVs ledelse økt økumeniske engasjement blant unge kristne. Aram I som er øverste leder for Den armensk-ortodokse kirke, med sete i Libanon, fokuserte på at KV trenger ungdom i ledende posisjoner og at visjonen om kirkenes synlige enhet ikke kan overleve uten en ny generasjon av visjonære:

- Det er færre og færre som engasjerer seg i den økumeniske bevegelsen. Vi trenger en ny generasjon av mennesker med visjoner og mot til å virkeliggjøre visjoner, sa den avtroppende lederen i KVs sentralkomite. Han har vært organisasjonens valgte leder siden 1991.

Den norske delegasjonens reaksjoner på signalene fra KVs lederskap er ikke positive. Harald Gundersen reagerer særlig på at Aram I talte til de unge i tredje person:

- Han snakket om "de unge" i stedet for å tale direkte til oss. Vi er til stede og er allerede en aktiv del av den økumeniske bevegelsen. 250 av oss deltok på ungdomskonferansen i forkant av selve generalforsamlingen. Det som gjenstår er at aktive unge blir inkludert i realiteten og ikke bare i festtalene, sier Gundersen.

Både delegasjonsleder Ingrid Vad Nilsen og biskop Per Oskar Kjølås mener det er ille at talene fra KV-ledelsen manglet tydelige signaler om konkrete veivalg.

- Når medlemskirkene samles til generalforsamling må vi kunne forvente konkrete innspill fra organisasjonens ledelse. Det virket dessuten som om generalsekretærens og lederens taler var dårlig koordinert, sier Ingrid Vad Nilsen. Biskop Kjølås reagerer kraftig på at det ikke var satt av nok tid til reaksjoner på talene:

- Det er misbruk av tid å lytte til opplesning av timelange taler dersom det ikke er lagt til rette for at delegatene får ytre seg etterpå, sier Kjølås.

Muhammed-tegningene

Samtalen mellom verdens religioner er et viktig tema på KVs generalforsamling. Fredag denne uken skal generalforsamlingen drøfte temaet Kristen identitet og religiøs pluralisme. En av dem som innleder om dette temaet er erkebiskopen av Canterbury, Rowan Williams. Det er ventet at den aktuelle debatten rundt karikaturtegningene av profeten Muhammed vil få oppmerksomhet.

- Kristne og muslimer må samarbeide for "å slukke ilden" som oppstod da karikaturtegningene av profeten Muhammed ble publisert, sa generalsekretæren i Kirkenes verdensråd, Samuel Kobia på en pressekonferanse ved åpningen av KVs generalforsamling.

Kobia understreket at både voldelige reaksjoner på tegningene og det å henvise til trykkefrihetene for å rettferdiggjøre offentliggjøringen, er å helle bensin på flammene.

- Når ytringsfriheten brukes til å ydmyke menneskers verdighet, undergraves ytringsfrihetens grunnvoll, sa Samuel Kobia.

Konsensus-prinsippet i plenumsforhandlingene på KV's generalforsamling har innført oransje og blå ark for at delegatene skal få vist sin holdning til ulike spørsmål underveis i drøftelsene. Oransj farge betyr at man gir sin tilslutning, mens blå farge er negativt. Her ses en samlet norsk delegasjon som støtter et fremlegg.

Dialog og konsensus

KVs sentralkomite vedtok i fjor at vedtak i organisasjonens styrende organer skal være basert på konsensus-prinsippet. Årets generalforsamling er den første som skal forsøke å unngå at mindretall "overkjøres" av flertallsbeslutninger. Dette omtales som et kulturskifte i KV og har blant annet bakgrunn i at de ortodokse medlemskirkene i KV over lang tid har hevdet at deres fortsatte medlemskap i organisasjonen er avhengig av at ikke KV-flertallet trumfer igjennom vedtak de ortodokse finner det vanskelig å leve med. KV som representerer ca. 550 millioner kristne, samler hovedsakelig protestantiske og ortodokse kirker.

Neste uke vil vise om konsensus-linjen fungerer når generalforsamlingens delegater skal samle seg om offisielle uttalelser om aktuelle tema. Ved siden av å komme med innspill til utviklingen av FN er det planlagt uttalelser om blant annet rett og ansvar til å beskytte land og folk mot overgrep, om terror, anti-terror og menneskerettigheter og om utfordringer for Latin-Amerika.

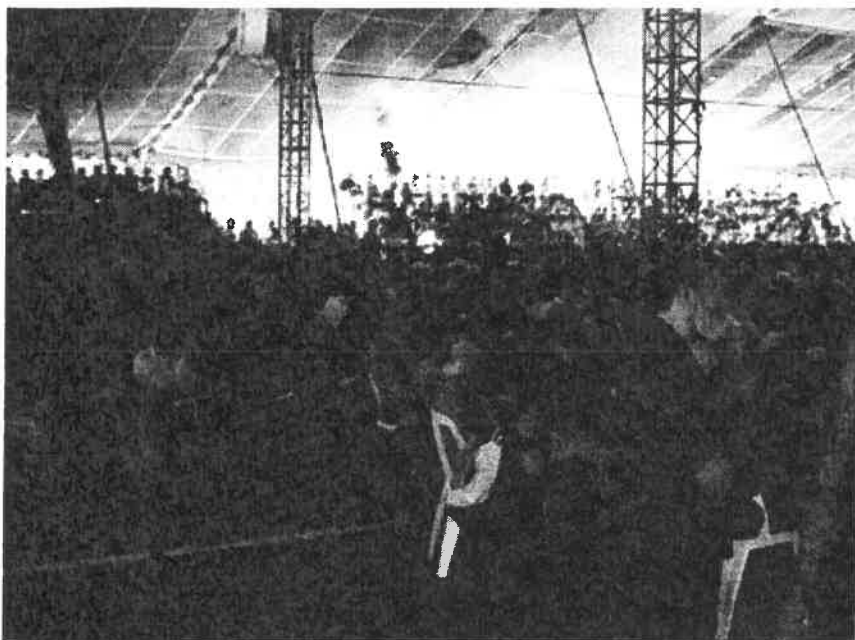
- Kirkene trenger fremdeles globale møteplasser, og organer som i gitte tilfeller kan tale og handle på deres vegne, for eksempel i forhold til FN og andre verdensorganisasjoner. Ikke minst trenger kirkene nå en organisasjon som kan bistå og forene dem i møte med en global, multireligiøs virkelighet, sier prost Trond Bakkevig som er med på generalforsamlingen i KV fordi han er Den norske kirkes avtroppende medlem i KV's sentralkomite.

Prominente gjester

Blant de prominente gjestene på generalforsamlingen er Brasils president Luiz Inácio "Lula" da Silva. Han skal hilse forsamlingen fredag formiddag. Tre mottakere av Nobels fredspris er også til stede; den sørafrikanske erkebiskopen Desmond Tutu, den argentinske menneskerettighetsaktivisten Adolfo Perez Esquivel og Rigoberta Menchu, menneskerettighetsforkjemper fra Guatemala.

Nesten 4000 deltar på ulike måter på KV's generalforsamling. Mer enn halvparten av dem deltar på "Mutirao" som er det portugisiske ordet for møtested og omfatter utstillinger, presentasjoner, workshops og debatter. Mutirao omfatter over 200 programposter.

Det er 691 offisielle delegater fra de 348 medlemskirkene. Fire av disse kommer fra Den norske kirke; prost Ingrid Vad Nilsen (delegasjonsleder), biskop Per Oskar Kjølås, Kirsti Guvsám og Harald Gundersen. En rekke andre reiser til generalforsamlingen med observatørstatus. Medregnet representanter fra Kirkens nødhjelp, Norges kristne råd, presse og andre er mellom 30 og 40 nordmenn til stede. (Kirkens informasjonstjeneste)

Fra åpningsgudstjenesten i det store møteteltet som benyttes til daglige gudstjenester under Kirkenes verdensråds generalforsamling i Porto Alegre.

Følg forhandlingene og nyhetene fra generalforsamlingen her: <http://www.wcc-assembly.info/>

Tips en bekjent:

Send til følgende e-post adr.:

Ditt navn:

Melding til mottaker:

Send nyhet

Lukk vindu

Rapport nr. 06/06

**RAPPORT fra
Kirkenes verdensråds 9.generalforsamling
Porto Alegre, Brasil
Februar 2006
v/Ingrid Vad Nilsen**

Innledende bemerkninger:

En generalforsamling i Kirkenes Verdensråd er så mangt: Hardt arbeid fra morgen til kveld, kjedelige plenumssmalinger og lange komitémøter, men også anledning til å møte noen av verdens mest betydningsfulle menn.

Fra årets møte kommer jeg til å huske innledningen til president Lulas tale til forsamlingen. Det var mange som ikke slapp inn i salen. De sto på utsida, og det var mange protestrop som var tydelig hørbart inn i salen. "Hør den nydelige lyden av demokrati!" sa Lula, "Det spiller ingen rolle hva de protesterer mot, hovedsaken for oss som har levd med 23 års diktatur, er at det er lov til å protestere!"

Seinere viste det seg at protestene gjaldt en monitor som bare overførte bilde – ingen lyd! Det var en spesiell opplevelse å være norsk og lytte til Ulf Nilsen spille presidenten ut av salen med en blanding av marsj og samba!

Desmond Tutu kom også, og talte like varmt og karismatisk og overbevisende som vanlig. Erkebiskopen av Canterbury hadde et flott innlegg om religionsmøtet – uten tvil det mest substansielle innlegget underveis. Ettersom han talte ut fra sitt eget ståsted i en majoritetskristen kultur, hadde det vært spennende å få en plenumsdiskusjon om dette med innspill fra kristne som lever i andre kontekster. Men det ble det dessverre ikke rom for.

Sammenlignet med forberedelsene til Konferansen av europeiske kirker (KEK) og Det lutherske verdensforbunds (LVF) generalforsamlinger, var det på mange måter vanskeligere å forberede seg til KVs generalforsamling (GF). Det var lite materiell som var sendt ut i god tid på forhånd, og vanskelig å se hva som ville bli de store eller de kontroversielle sakene.

Noe av dette handler sikkert om at KV er en større og mer mangslungen organisasjon enn de to andre. Andre årsaker kan være at den er mer sammensatt av ulike kulturer som arbeider forskjellig i forhold til krav til saksbehandling, tidsfrister, forberedelsestid i kirkene før generalforsamlingen etc.

Andre grunner kan også være at all oppmerksomhet omkring konsensusmetodikken dempet alle tilbøyeligheter til "kamp"-saker.

Denne generalforsamlingen ble da også på mange måter preget av fred og fordragelighet og av lettelse og glede over at man har funnet en samarbeidsform som de ortodokse kirkene kan akseptere. De store konfliktpørsmålene glimret med sitt fravær – i plenum. Noe handlet om at det ble gitt lite tid til plenumsdebatter, både etter leders og generalsekretærs taler og i de store plenumsmøtene. Andre årsaker kan være at mange saker ble drøftet med stor frimodighet i Mutirão-seminarene og på Ecumenical Conversations og ble ikke tematisert i plenum.

Et av de metodiske grep som var tatt denne gangen, var ønsket om å få mer input fra alle medlemmer i generalforsamlingen gjennom ecumenical conversations. De erstattet høringene

som har vært brukt før. Høringene ble ofte plenumssesjoner i litt mindre størrelse der de ansatte hadde regien på opplegget, og det ble lite tid for utveksling og drøfting. Slik sett fungerte ecumenical conversations mye bedre. Det var også lagt opp til et system med "lyttere" i alle samtalene som skulle sørge for å føre stoffet videre inn i komiteene som la fram arbeidsprogrammene for generalsforsamlingen til slutt. Det er litt vanskelig å vurdere i hvilken grad det fungerte, men tanken var i alle fall god!

Så kan man selvsagt diskutere om det er fornuftig å hente spesialister på ulike felt fra hele jorden for å holde et ti minutters innlegg på ecumenical conversations. Det er bra å slippe "lek"-folket til, men det er ikke lurt å undervurdere den kompetanse folk har opparbeidet gjennom mange år.

Det er helt tydelig at det kan skrives mange ulike historier om denne GF. Per Oskar Kjølås og Kjersti Guvsám fulgte spesielt urfolkssakene og fikk nye nettverk gjennom dette arbeidet. Harald Gundersen deltok aktivt i ungdomsnettverket og fikk nye erfaringer med dette. Sjøl satt jeg i en av komiteene, og hver lunsj-pause ble dermed brukt til komitéarbeid (som var veldig lærerikt!). Men dermed gikk jeg glipp av Mutirão-seminarene som utgjorde en stor del av "puls" på denne GF.

I forberedelsesarbeidet var delegasjonen sammen med KRAs rådgivere og Mutirão-holdere og KNs medarbeidere. Dette var verdifullt for å skaffe seg et overblikk over ulike innfallsvinkler til GF.

Fordi tidsskjema var stramt underveis og vi bodde på forskjellige hoteller, ble det ikke mulig med samlinger underveis for alle norske. Det var et tap å ikke få daglige oppdateringer fra ulike innfallsvinkler. Det var ikke vanskelig å få tak i delegasjonen dersom andre hadde ønsker om saker som skulle tas opp eller prioriteres, men vi i delegasjonen fikk ikke en samlet mulighet til å høre andres fortellinger om hva som foregikk utenfor plenumssalen.

KN stilte med en stor delegasjon til GF og møtte mange av sine partnere til ulike samlinger. Det er nesten som man kan spørre seg om denne type samlinger passer bedre for den slags møter og utvekslinger og nettverksbygging enn for demokratiske beslutninger i en organisasjon bestående av likeverdige kirker?

Delegasjonen hadde frokostmøter hver morgen sammen med rådgiver Olav Fykse Tveit og Trond Bakkevig. Det var meget nyttig og lærerikt, og delegasjonen fikk uvurderlig hjelp til arbeidet underveis. Som delegasjon gjorde vi oss nok mest bemerket ved at vi fikk gjennomslag for mange av våre saker fordi vi visste hvordan vi skulle få dem gjennom i systemet. Da er tre minutters taletid i plenum ofte en dårlig strategi, det gir større uttelling å få inn synspunkter før sakene kommer til plenum!

Pre Assembly Evaluation – arbeidsmåter og konsensusmetodikk

Før GF ble det utført et omfattende evalueringsarbeid som sentralkomiteen (CC) har vedtatt skal være grunnlag for videre arbeid.

Evalueringen var meget kritisk til KVAs arbeidsmåter i dag. Visjonen er slørete, arbeidsmetodene gammeldagse og implementeringen av saker i kirkene dårlig. Anbefalingen er å gjøre mindre, men gjøre det bedre. Prioriteringer har aldri vært kirkenes sterke side, så her står vi nå foran en stor oppgave som GF heller ikke hjalp stort til å profilere videre. KV er i dag en av mange økumeniske organisasjoner som kirkene er medlem av. Det er en totalt annerledes situasjon enn i 1948, men man har i liten grad klart å ta høyde for denne situasjonen og finne samarbeidsmodeller med andre organisasjoner (for eksempel nasjonale og regionale kirkeråd) som gjør arbeidet bedre, enklere og billigere. Man fortsetter i stor grad også med stor-møte-stilen der man i dag kan knytte mennesker sammen og lage nettverk på

mange andre og ofte billigere måter. Her handler det altså både om arbeidsmåter og prioritering av saker. Det var en forventning om at GF skulle vise vei videre, men i så fall måtte forberedelsesmaterialet vært tydeligere på hvilke veivalg som faktisk forelå. Tradisjonen i KV er at både Programme Guidelines Committee og Policy Reference Committee skriver sine anbefalinger til videre arbeid på "frihånd" uten særlig medvirkning av ansatte. Dette er en helt annen tradisjon enn vi er vant med, og det er uklart om det skaper noe bedre form for åpenhet, nødvendig faglighet og demokratisk påvirkningsmulighet.

Konsensusmetoden i beslutningsprosessen fungerte overraskende bra. Denne gangen var sannsynligvis også de fleste vennlig innstilt, men likevel syntes den å fungere godt der den ledes godt. Der den ledes med hard hånd, fungerer den absolutt mot sin hensikt! Erfaringen fra Norges kristne råd tilsier at man ikke kan gjennomføre konsensus i beslutningsfasen dersom den samme metodikken ikke er gjennomført i forberedelsesarbeidet. Dette kan føre til at GF i framtida vil få færre saker til behandling, men at kirkene må involveres mye bredere i sakene som KV skal arbeide med. Her ligger også kanskje den beste muligheten til å arbeide gjennom nasjonale og regionale kirkeråd slik at saker kan finne nye "veier" og metoder – ikke bare direkte fra medlemskirkene enkeltvis til KV, men gjennom forpliktende nasjonale og regionale prosesser. Et eksempel på at dette kunne vært en fruktbar arbeidsmåte, er AGAPE-dokumentet som KEK har laget et svar til, men som aldri er blitt med i behandlingen av saken. Dermed ble man stående igjen med en åpen konfrontasjon om deler av innholdet i stedet for at man hadde arbeidet gjennom regionale organer og fått ulike impulser i veien fram mot GF. Denne prosessen må i stedet starte nå. En annen sak som vil tjene på å få en behandling i nasjonale økumeniske organer, er ekklesiologidokumentets spørsmål til kirkene. Våre svar om vårt forhold til andre kirker blir bare troverdig når vi kan bekrefte hverandres.

Gudstjenesteliv – bibelstudier

Morgen- og kveldsbønnene i teltet fungerte bra, men de er nå ribbet for annet enn sang, bønn og tekstlesning. Det var færre symbolhandlinger enn før og ingen forkynnelse (med unntak av åpnings- og avslutningsgudstjenesten). Det var et savn. Når kristne kommer sammen, er det selvsagt også et skrikende savn at man ikke kan feire nattverd sammen. En del erfarne økumenikere prøver å holde dette spørsmålet litt på avstand fordi det synes lite realistisk. Men dersom vi ikke fortsetter å hamre på dette som vår største anstøtssten, blir det heller ikke trøkk nok til å få fortgang i det teologiske arbeidet.

Avslutningsgudstjenesten ble akkurat den vitamininnsprøytingen vi trengte! (Og kanskje burde det vært flere slike underveis, ikke bare fokus på verdens problemer...).

Forkynnelsen var forfriskende og trosstyrkende (om enn litt fremmed i formen), bønner og sanger fungerte godt sammen.

Bibelgruppene kan være en stor berikelse på en GF. Denne gangen fungerte de svært ulikt, og opplæringen av ledere og innføring i materialet var så som så. Det er synd, for det er gjennom den tette samtalen i små grupper vi har mulighet for å forstå hverandre på tvers av alt som ellers skiller oss til daglig i vår verden.

Komitéarbeidet

Policy Reference-komiteen behandlet alle KV's relasjoner til andre (den katolske kirke, pinsekirker, regionale organisasjoner (REO), Church World Communion (CWC), med mer), Faith and Order-arbeidet, respons på leder og generalsekretærs taler, forholdet mellom medlemskirker, spesialiserte ministries og rekonfigurasjon.

Kort sagt: Alt annet enn rene programmer i KV. Og mye om **hvordan** arbeidet gjøres eller ikke gjøres.

Det ga et godt innblikk i kompleksiteten i KVs arbeid, men også et inntrykk av at det her er behov for ansatte og valgte ledere som er villig til å tenke nytt og legge mer vekt på de oppgaver som til enhver tid prioriteres. Det er behov for folk som ikke bare kan fag, men også strategi og prosess i alle relasjoner. Bare slik kan vi komme videre i arbeidet med å kople ulike aktører i det økumeniske verdensbildet sammen på nye og mer optimale måter.

Felles generalforsamling

LWF og WARC har bedt om at KV utreder et ønske om å lage en felles generalforsamling. Slike storstevner er svært kostnadskrevenende for medlemskirkene og mye av innholdet, med unntak av business-sesjonene er det samme. Saken ble behandlet i PRC, men fikk ikke svært varm mottakelse. Mange som tilhører kirkesamfunn/familier som ikke har verdensamlinger, ser ikke behovet.

Veien videre består kanskje i å tenke nytt om KVs GF og dens rolle i organisasjonenes liv. Dersom dette får mer preg av stor-stevne med valg der storparten av arbeidet med prioriterte arbeidsområder framover er gjort av sentralkomiteen på forhånd, kan hele GF tenkes gjennomført på andre premisser enn i dag. Da vil flere kirkefamilier og regioner kunne bruke tid til å samles og gjøre opp egne saker i egne sesjoner underveis. Malen kunne for en stor del beholdes, men tidsbruken deles opp i ulike bolker: KV, CWC og REO. Dette innebærer at alle må være villige til å tenke nytt, og dit er det et stykke arbeid.....

Saker

Den norske kirke bør føre an i et arbeid med å bevare spørsmålene fra ekklesiologidokumentet "Called to be the one Church".

Vi hadde også viktige innspill til AGAPE-prosessen om økonomisk rettferdighet som vi må følge opp. Dessuten vil det være viktig for oss å følge saken med urfolksspørsmål nøye med sikte på å få urfolksarbeidet tilbake til Genève med KV som koordinator i forhold til KEK og LWF. Religionsdialogen må også utvikles slik at den evner å ta opp de brennaktuelle spørsmål i dagens verden og ikke begrenser seg til en akademisk, teologisk disiplin.

Norsk presse

Dagen og Vårt Land hadde begge en journalist til stede. Vårt Lands journalist var hele tiden i kontakt med delegasjonen for å få kommentarer og input til saker. Til vår forundring syntes Dagens utsending overhodet ikke å være interessert i hva Den norske kirke mente eller gjorde i forhold til KV.

Det er også grunn til å spørre om Dnks egen media-prioritering av KV er god nok. MKR har i lang tid arbeidet for å knytte nasjonale og internasjonale saker sammen. Underveis i GF var det mange seminarer og opptrinn som gir interessante innspill til vår hjemlige debatt om saker som for eksempel økonomisk rettferdighet, homofili, aids, kirkemusikk, religionsdialog og vold – for bare å velge ut noen saker. Dette ble ikke formidlet hjem som aktuelle nyheter.

Konklusjon

En generalforsamling i Kirkenes Verdensråd er en global folkefest! Og som det fungerer den bedre enn som demokratisk styringsorgan! Det skjer så mye utenom plenumssalen at det nærmest oppleves som en "straff" å være delegat med ansvar for komitéarbeid og frammøte i alle plenumssesjoner. For oss delegater ble det ikke samme mulighet for å bli kjent med nye og treffe mennesker som er opptatt av det samme som oss. Dette fikk andre deltakere en mye bedre anledning til.

Derfor er det kanskje mulig å tenke seg at man bygger videre på det beste i KVs GF-modell: folkefesten, gudstjenesteteltet, musikken, bibelarbeidet, seminarene, utstillingene og treffstedene og gjerne også store og flotte plenumsmøter – gjerne med mer teologisk substans enn en del av årets presentasjoner. Demokratiet i organisasjonen kan sannsynligvis utvikles på bedre måter enn 10 dagers hastverksarbeid! På denne måten vil det også være mulig å tenke seg at kirkefamilier og regioner kan samles samtidig til storsamling.

Og da er det vel bare å ønske oss selv lykke til!

Kongsvinger, 3.mars 2006

Rapport nr. 08/06**Rapport fra Kirkenes Verdensråds generalforsamling i Porto Alegre 14.-24. februar 2006
v/Per Oskar Kjølaas**

Generelt

Det har vært en stor glede og utfordring å være medlem av Den norske kirkes delegasjon til KVs generalforsamling i Porto Alegre. For mitt vedkommende ble forberedelsen amputert. To av forberedelsessamlingene ble lagt til tider da jeg ikke hadde mulighet for å delta. Men det var fullt mulig allikevel å orientere seg i de dokumentene som ble tilsendt fra KV på forhånd.

Dette var den første store økumeniske samlingen jeg har deltatt på som medlem av en delegasjon. Jeg har tidligere fulgt KEKs generalforsamling i Trondheim, men da bare som observatør.

De ytre forholdene ved generalforsamlingen var gode. Det katolske universitetet i Porto Alegre egnede seg godt som sted for arrangementet. Det var rikelig med plass, kantiner og andre fasiliteter. Hotellet vi bodde på, hadde en brukbar standard, men ikke mer etter min mening. Servicen der var upåklagelig.

Jeg reagerte på at fasilitetene ikke fungerte allerede da preassembled startet, noen dager før selve generalforsamlingen. Det gjorde at preassembled ble preget av provisorier. Dette bør bli bedre neste gang. Alt bør være på plass når deltakerne til preassembled kommer, ellers tar man ikke preassembled på alvor.

Bussene til og fra hotellet var for upresise, slik at jeg etter hvert valgte å ta taxi, noen som var både rimelig og raskt, men ikke helt ufarlig.

Fellesskapet i delegasjonen var godt, likeså samarbeidet med våre rådgivere.

Preassembled

Jeg reiste nedover noen dager før selve generalforsamlingen begynte. Allerede 10. februar var jeg på plass, for å hvile etter reisen, orientere meg og delta i urfolks preassembled.

Urfolks preassembled begynte 12. februar. Jeg valgte i ventetiden å være med på en del av ungdommens preassembled. Det var en fin opplevelse med åpningen i kapellet. Resten av det jeg fikk oppleve av denne preassembled, var preget av for mye uferdig program og en del rot. Jeg synes mye tid gikk med til praktiske beskjeder og organisering som burde ha vært planlagt bedre på forhånd.

Urfolks preassembled var mindre og mer oversiktlig. Aktuelle urfolkssaker ble tatt opp, men det oppsatte programmet som ble utdelt, ble ikke fulgt. Det rådet også en del usikkerhet om fremdriften. Men når det er sagt, kan betydningen av å møtes på denne måten for urfolksrepresentanter fra kirkene ikke overvurderes. Preassembled fungerte som et møtested. Det tror jeg var til stor inspirasjon. Så vidt jeg vet, var det 13 urfolksrepresentanter som møtte som delegater på generalforsamlingen. Det er ikke

mange når en tenker på antall kirker som var representert. Dette må det ligge et forbedringspotensiale i.

Det er de samme sakene som går igjen blant urfolk over hele verden: retten til land og vann, tap av morsmål, usynliggjøring, trakassering, marginalisering og undertrykkelse. Det var sterkt å høre noen av vitnesbyrdene fra deltakerne.

Det ble laget et statement fra preassembly som Mellomkirkelig råd og Samisk kirkeråd bør ha.

Moderators og generalsekretærens taler

Jeg var spent på moderators og generalsekretærens taler under åpningen av generalforsamlingen. Særlig moderators tale inneholdt viktige visjoner for KV. Men talen ble for lang og svulstig i språket.

Generalsekretærens tale var for lang den også og ble for omfangsrik og utflytende etter min mening. Her ble nesten alt av saker og tema KV skal arbeide med i fremtiden, tatt opp. Det ble på en måte alt og ingenting.

Etter begge taler satt jeg igjen med en følelse av uklarhet og liten oversikt. Jeg hadde forventet meg at moderators og generalsekretærens taler var samkjørt, slik at moderator tok for seg bærende visjoner for KV, mens generalsekretæren tok for seg strategi. Det var lite sagt om hva den nye kursen i organisasjonen i praksis betyr og hvilken retning en skal velge for de neste årene. Ikke minst forventet jeg å høre noe om de avgrensninger som er nødvendige. Jeg er redd det er en uklarhet her som organisasjonen og ikke minst staben kommer til å dra med seg.

Det var satt av altfor lite tid til samtale etter foredragene. Jeg prøvde å få ordet, men det var umulig på den korte tiden.

Plenum

Plenum var en stor utfordring. Det nye konsensussystemet skulle prøves ut i praksis, og det var krevende å holde styr på en så stor forsamling. Men komiteene som forberedte sakene for plenum, arbeidet godt og var lydhøre for kommentarer. De forskjellige moderators ledet forsamlingen med stram hånd.

Det nye konsensussystemet fungerte ganske bra, men utfordringen ligger i at de som signaliserer uenighet i en sak, får anledning til å tale og uttrykke seg, mens andre må tie. Dvs. at de som er uenige, kan få mest oppmerksomhet. Det gjør at dette kan bli en arena for flisespikking, noen vi etter min mening opplevde tilløp til. Noen forsøkte seg stadig på omkamp når de ikke vant frem med sine saker. Det heftet forsamlingen og gav rom for små grupper til å markere seg.

Moderators prøvde også å plukke ut representanter for forskjellige grupper i plenum som f.eks. kvinner, urfolk og ungdom som de lot komme frem utenom kø. Det førte til at noen grupper lett falt utenfor den begrensede tiden som var satt av til drøftelser.

Det var en prestasjon å lede plenum på en slik måte at man kom i havn med saker og vedtak. Den nye konsensusordningen skapte nok ro i forsamlingen og en følelse av at de forskjellige gruppene ble ivaretatt, til tross for de kritiske merknadene ovenfor. Det skal stor disiplin og vilje til samarbeid for å holde en så mangfoldig forsamling sammen.

Vår gode kantor Ulf Nilsen gjorde en flott innsats som musiker i plenum og høstet stor applaus.

At Ingrid Vad Nilsen ble valgt inn i Sentralkomiteen, var ingen overraskelse. Hun får en viktig oppgave der.

Ecumenical conversations

Ecumenical conversations var spennende. Vi i delegasjonen hadde fordelt oss på forskjellige grupper. Jeg var plassert på Human body and sexuality. Samtalen ble dyktig ledet. Ganske snart viste det seg at homofilis spørsmålet kom til å dominere samtalen. Det ble avlagt rapport om de forskjellige kirkers arbeid med spørsmålet. Det er helt tydelig at det nå syder i kirkene i dette spørsmålet, og det var interessant å legge merke til at grasrota ikke alltid følger ledernes paroler og syn. Vi går en spennende tid i møte i det økumeniske fellesskapet når det gjelder homofilis spørsmålet. Jeg har ingen tro på at saken i tiden fremover vil være en hindring for økumenisk samarbeid. Tvert imot. Dette tvinger seg frem som et aktuelt spørsmål på den økumeniske arena.

Mutirao

Mutirao eller workshops gav et rikt tilbud til deltakerne. mye mer enn man kunne nå over. Selv deltok jeg på spørsmål fra Line Skum på en urfolksmutirao der sanfolket fikk presentere sin situasjon. Den var godt besøkt. Jeg fikk æren av å åpne møtet. Line hadde forberedt møtet og ledet det på en god måte.

Jeg var også med på en mutirao om folkelig bibellesning i Latin-Amerika. Et sterkt inntrykk gjorde også en mutirao som palestinsk ungdom hadde om forholdene i Gaza og på Vestbredden.

De forskjellige mutirao representerte et stort folkelig mangfold i verdens kirkebilde som var svært verdifullt på generalforsamlingen.

Gudstjenestene og bibelstudiegruppene

Gudstjenestene ble holdt i et stort telt og var en opplevelse. Det var rikelig med sang og musikk fra forskjellige tradisjoner og kirker, skriftlesning på forskjellige språk og sterke symbolhandlinger. Gudstjenestene var enkle, men sterke og en fin begynnelse og avslutning på dagen.

Bibelstudiegruppene fungerte nok veldig forskjellig. Jeg var leder for en gruppe og opplevde et åpent og godt fellesskap om bibeltekstene. Vi var ikke mange som møtte om morgenen. Men utbyttet var rikt.

Hilsener og foredrag

I plenum ble det brakt mange hilsener fra kirkeledere og religiøse ledere fra hele verden. To av foredragsholderne utmerket seg, ikke uventet: Erkebiskopene Rowan Williams og Demond Tutu. Landets president, Lula, hilste også forsamlingen, med et sikkerhetsoppbud som jeg ikke har sett maken til i kirkelig sammenheng.

Folklore

På scenen i plenumssalen ble det variert med innslag fra forskjellige kulturer, særlig fra Brasil. Det skapte liv og glede i forsamlingen og var kjærkomne innslag. Særlig innslaget på kulturkvelden om Brasils historie var sterkt.

Andre arrangement

Før generalforsamlingen begynte, var vår delegasjon invitert sammen med andre lutherske kirker til et møte med den brasilianske lutherske kirkeledelsen. Jeg deltok også sammen med andre under gudstjenesten søndag i en brasiliansk luthersk menighet i Gamle Hamburg. Der prekte jeg. Vi fikk en storslagen mottakelse og ble invitert til lunsj etterpå.

Jeg møtte også en gruppe homofile og lesbiske som ville drøfte KV's videre arbeid med homofilis spørsmålet. Det ble et interessant og sterkt møte med en gruppe mennesker som gjerne vil være med i kirken og følge Kristus, men som føler at kirken har forlatt dem. Slik uttrykte de det direkte. Blant de vedtak som ble gjort i plenum, ble de også de homofile nevnt som gruppe, slik at KV i tiden fremover vil ha fokus også på dem. Men det vil også være en utfordring for de homofile å være mer samkjørt og påvirke KV og sine kirker i forkant av neste generalforsamling.

Jeg orienterte bl.a. om arbeidet i Lærenemnda og den videre progresjon i saken i vår kirke.

Curitiba

Etter generalforsamlingen dro Ingrid Vad Nilsen og jeg til Curitiba for å ha samtaler med representanter for NMS og den lutherske kirke i området. Vi ble vennlig mottatt og tatt godt hånd om Bjørn Willoch og hans kone Ruth som hadde lagt alt vel til rette for oss. Vi fikk samtaler med representanter for det teologiske fakultetet som driver svært progressivt og i spenning til kirkeledelsen sentralt. Vi fikk også samtale med synodepresten som tilsvarende vår biskop. Også her været vi en spenning til fakultetet og dets virksomhet.

Det er svært interessant etter vårt kirkemøte om en misjonerende kirke å se hvor bevisst den lutherske kirken i Brasil satser på misjon. De utdanner og trener opp misjonærer på fakultetene til å møte utfordringene i felten. Uten misjon vil den lutherske kirken i Brasil stagnere, og det er de seg svært bevisst.

Det var veldig interessant å bli bedre kjent med det lutherske kirkelivet i Brasil, se dets styrke og svakheter og se hvordan de møter de utfordringer og spenninger de står overfor. De kjemper for å overleve også økonomisk, og avtalen med Den norske kirke og NMS er viktig for dem i denne sammenheng. Skal den lutherske kirken i Brasil kunne møte de store utfordringene den står overfor, er det viktig etter min mening at de forskjellige gruppene har en åpen dialog, slik at de spenningene som finnes, ikke blir destruktive og splittende, men kan tjene kirken og styrke den.

Avslutning

Det tar litt tid før man får fordøyet det man har vært med på. For meg har det vært en stor opplevelse som har styrket troen på det økumeniske samarbeidet og på KV til tross for de kritiske kommentarene ovenfor. Å ha mulighet til å møtes på denne måten og dele fellesskapet i Kristus på forskjellige måter er både nødvendig og trosstyrkende. Det er viktig nå at KV velger en klar og stødig kurs, setter seg tydelig mål og klarer å avgrense seg i forhold til de oppgavene og utfordringene som er viktigst i de kommende årene.

Jeg takker for muligheten til å delta og vil ta med meg inntrykkene fra generalforsamlingen som en berikelse for min tjeneste i kirken som biskop og tro på Kristus.